

Ότι κάνεις να το κάνεις με φιλότιμο, για τον Χριστό και όχι από κενοδοξία για το »μπράβο«

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Λίγο αν μας εγκαταλείψει η Χάρης του Θεού, τίποτε δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε. Είναι απλά τα πράγματα. Έχει, ας υποθέσουμε, κάποιος μερικές ικανότητες και υπερηφανεύεται γι' αυτές. Πρέπει να σκεφθεί: Που τις βρήκε; Του τις έδωσε ο Θεός. Αυτός τι έκανε; Τίποτε. Δίνει λ.χ. ο Θεός σε κάποιον λίγο παραπάνω μυαλό και μπορεί να έχει μια μεγάλη επιχείρηση και να ζει άνετα.

Να υπερηφανευτεί ότι τα καταφέρνει; Λίγο να τον εγκαταλείψει ο Θεός, μπορεί να χρεοκοπήσει και να πάει φυλακή.

Όταν κάποιος κάνει κάτι ταπεινά και με αγάπη και δεν βρει αναγνώριση, μπορεί να του έρθει και ένα παράπονο. Αυτό είναι ανθρώπινο -όχι φυσικά ότι και αυτό είναι σωστό, αλλά τότε έχει κανείς κάποια ελαφρυντικά. Όταν όμως απαιτεί την αναγνώριση, αυτό είναι βαρύ έχει μέσα εγωισμό και ανθρωπαρέσκεια. Όσο

μπορείς, να κινείσαι ταπεινά. Ότι κάνεις να το κάνεις με φιλότιμο, για τον Χριστό και όχι από κενοδοξία για να ακούσεις το «μπράβο» από τους ανθρώπους. Όταν ο άνθρωπος δε δέχεται τα «μπράβο» από τους ανθρώπους και εργάζεται μόνο για τον Θεό, τότε ανταμείβεται από τον Θεό και σ' αυτήν τη ζωή με την άφθονη Χάρη Του και στην άλλη με τα αγαθά του Παραδείσου.

Πηγή: llazaros.blogspot.gr